

Sygn. akt VU 764/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2013 roku

Sąd Okręgowy – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Krzysztof Główczyński

Protokolant: Magdalena Pańków

po rozpoznaniu w dniu 25 czerwca 2013 roku w Legnicy

sprawy z wniosku D. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o wyrównanie emerytury

na skutek odwołania D. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 26 marca 2013 roku

znak (...)

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r. oraz art. 145a k.p.a. D. T. we wniosku z dnia 17 grudnia 2012 r. domagała się wypłaty zaległej emerytury wraz z odsetkami oraz wznowienia postępowania w tym przedmiocie.

Wydaną na skutek wniosku z dnia 17 grudnia 2012 r. decyzją z dnia 26 marca 2013 r. organ rentowy odmówił uchylenia decyzji z dnia 02 sierpnia 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta zawiesza na podstawie art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 257, poz. 1726 oraz z 2011 r. Nr 291, poz. 1707) w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 z późn. zm.), prawo do emerytury za okres od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r.

W odwołaniu od decyzji z dnia 26 marca 2013 r. D. T. wniosła o jej zmianę przez uchylenie decyzji ZUS z dnia 02 sierpnia 2011 r. w części, w jakiej decyzja ta wstrzymuje wypłatę emerytury za okres od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. oraz nakazanie organowi rentowemu wypłatę zaległej emerytury od 01 października 2011 r. do 21 listopada 2012 r. wraz z ustawowymi odsetkami.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Decyzją z dnia 27 listopada 2008 r. przyznano D. T. prawo do emerytury od 01 listopada 2008 r. i jednocześnie wypłatę tego świadczenia zawieszono, gdyż ubezpieczona nadal kontynuowała zatrudnienie; na dzień przyznania emerytury była nadal zatrudniona w (...) w N. B.– Skład (...).

Pozostając nadal w stosunku pracy, w piśmie z dnia 29 stycznia 2009 r. ubezpieczona wniosła o podjęcie wypłaty emerytury. Uwzględniając powyższy wniosek, organ rentowy decyzją z dnia 04 lutego 2009 r. podjął jej wypłatę świadczenia od 01 stycznia 2009 r.

Na podstawie wniosku ubezpieczonej z dnia 18 lipca 2011 r., w którym wskazała, iż nadal kontynuuje zatrudnienie, organ rentowy decyzją z dnia 02 sierpnia 2011 r. wstrzymał wnioskodawczyni wypłatę emerytury od dnia 01 września 2011 roku.

Powołując się na wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r. oraz art. 145a k.p.a. D. T. we wniosku z dnia 17 grudnia 2012 r. domagała się wypłaty zaległej emerytury wraz z odsetkami oraz wznowienia postępowania w tym przedmiocie.

Postanowieniem z dnia 07 stycznia 2013 r. organ rentowy wznowił postępowanie w sprawie ostatecznej decyzji organu rentowego z dnia 02 sierpnia 2011 r.

Decyzją z dnia 08 stycznia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odwiesił od dnia 22 listopada 2012 r. wypłatę emerytury D. T..

(niesporne)

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

W realiach rozpoznawanej sprawy, w dacie przyznania ubezpieczonej prawa do emerytury (27 listopada 2008 r.), prawo do świadczenia ulegało na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353) zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez nią z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego; kontynuowała zatrudnienie w (...)N. B.– Skład (...).

Przepis art. 37 pkt 5 lit. b w związku z art. 46 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych (Dz. U. z 24 grudnia 2008 r. Nr 228, poz. 1507) wprowadził z dniem 08 stycznia 2009 r. do art. 103 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych zmianę, która polegała na uchyleniu ust. 2a. Ponadto, zgodnie z art. 45 ust. 1 ustawy o emeryturach kapitałowych, wypłaty emerytury, do której prawo zostało zawieszona na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy, o której mowa w art. 37 (ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych), dokonuje się na wniosek osoby zainteresowanej. Uwzględniając wniosek ubezpieczonej z dnia 29 stycznia 2009 r. oraz opisaną wyżej zmianę stanu prawnego, organ rentowy decyzją z dnia 04 lutego 2009 r. podjął z dniem 01 stycznia 2009 r. wypłatę jej emerytury. Na podstawie art. 103 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, prawo wnioskodawczyni do emerytury ulegało zawieszeniu na zasadach określonych w art. 104 – 106.

Wyrokiem z dnia 13 listopada 2012 r. Trybunał Konstytucyjny (sygn. akt K 2/12) orzekł, iż art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw w związku z art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS dodanym przez art. 6 pkt 2 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r., w zakresie, w jakim znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 1 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy, jest niezgodny z zasadą ochrony zaufania obywatela do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającą z art. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Sentencja wyroku została ogłoszona w dniu 22

listopada 2012 r. w Dz. U. poz. 1285. W uzasadnieniu tego wyroku (pkt 9) Trybunał Konstytucyjny wskazał, że z chwilą ogłoszenia sentencji wyroku w Dzienniku Ustaw traci moc art. 28 ustawy zmieniającej z 16 grudnia 2010 r. w zakresie, w jakim przewiduje stosowanie art. 103a ustawy o emeryturach i rentach z FUS do osób, które nabyły prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązania stosunku pracy. Znaczy to, że obowiązek rozwiązania stosunku pracy z dotychczasowym pracodawcą – jako warunek realizacji nabytego prawa do emerytury – nie będzie miał zastosowania do osób, które prawo to nabyły w okresie od 8 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r. Natomiast przepis ten pozostaje nadal w obrocie prawnym i znajduje zastosowanie do osób, które nabyły prawo do emerytury w momencie jego wejścia w życie i później, tj. od 01 stycznia 2011 r.

Ubezpieczona nie jest osobą, która prawo do emerytury nabyła we wskazanym wyżej okresie od 08 stycznia 2009 r. do 31 grudnia 2010 r., albowiem prawo do emerytury nabyła przed dniem 08 stycznia 2009 r., od 01 listopada 2008 r. Podstawę zawieszenia po przyznaniu świadczenia stanowił obowiązujący wówczas przepis art. 103 ust. 2a, a nie uznany za niezgodny z Konstytucją art. 28 ustawy z dnia 16 grudnia 2010 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw, w związku z art. 103a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. D. T. jest osobą, której prawo do emerytury już w dacie jej przyznania ulegało zawieszeniu bez względu na wysokość przychodu uzyskiwanego przez nią z tytułu zatrudnienia kontynuowanego bez uprzedniego rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, na rzecz którego wykonywała je bezpośrednio przed dniem nabycia prawa do emerytury, ustalonym w decyzji organu rentowego.

W świetle powyższego, wnioskodawczyni nie jest osobą, o której stanowi wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 listopada 2013 r., albowiem nie jest osobą, która nabyła prawo do emerytury przed 01 stycznia 2011 r., bez konieczności rozwiązywania stosunku pracy; nabyła prawo do emerytury przed wskazaną wyżej datą, ale z koniecznością rozwiązania na podstawie art. 103 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS, stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. pozbawione uzasadnionych podstaw odwołanie oddalił.